

Република Србија
УПРАВНИ СУД
Одељење у Нишу
II-2 У. 4194/12
22. август 2013. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд, у већу састављеном од судија: Томислава Медведа председника већа, Драгана Јовановића и Десе Симић чланова већа, са судијским саветником Драганом Ранђеловић, као записничарем, у управном спору по тужби тужиоца А.А. из ..., ..., кога заступа пуномоћник Никола К. Симов, адвокат из Ниш, Изворска 7, ради поништаја одлуке Школског одбора Грађевинско техничке школе „...“ у Нишу, број 01-264/5 од 24. јуна 2010. године, донета у ствари избора директора школе, у нејавној седници већа, одржаној 22. августа 2013. године, донео је

ПРЕСУДУ

I. Тужба се УВАЖАВА и ПОНИШТАВА одлука Школског одбора Грађевинско техничке школе „...“ у Нишу, број 01-264/5 од 24. јуна 2010. године.

II. ОДБИЈА СЕ захтев тужиоца за накнаду трошкова управног спора.

III. ОДБИЈА СЕ захтев туженог органа за накнаду трошкова управног спора.

Образложење

Оспореном одлуком, коначном у управном поступку, поништава се одлука Школског одбора, број 01-210/4 од 17. јуна 2010. године, о избору

тужиоца, за директора Грађевинско техничке школе „...“ Ниш.

Тужилац је 31. марта 2010. године Основном суду у Нишу поднео тужбу против Грађевинско техничке школе „...“ из Ниша ради поништаја конкурса од 7. јула 2010. године и извршења одлуке Школског одбора, број 01-201/4 од 17. јуна 2010. године. Поступајући по поднетој тужби Основни суд у Нишу се решењем, 6 П1. број 6454/10 од 10. марта 2011.године, огласио стварно ненадлежним за решавање у овој правној ствари и списе предмета, по правноснажности решења, 8. марта 2012. године доставио Управном суду, код кога је тужба заведена под бројем У. 4194/12. Како се тужбом тражи поништај конкурса од 7. јула 2010. године и извршење одлуке Школског одбора, број 01-210/04 од 17.јуна.2010. године, што тужбу чини неразумљивом, то је Управни суд решењем, II-2 У. 4194/12 од 20. априла 2012. године, наложио тужиоцу да поднету тужбу уреди. У поднеску који је Управни суд примио 3. маја 2012. године, тужилац се изјаснио да поднетом тужбом оспорава одлуку Школског одбора поменуте школе, број 01-264/5 од 24. јуна 2010. године и одлуку Школског одбора, број 01-336/4 од 31. августа 2010. године. Како је уређеном тужбом тужилац оспорио два управна акта, то је Управни суд извршио раздвајање тужби, па је у односу на део тужбе којом се оспорава одлука Школског одбора, број 01-336/4 од 31. августа 2010.године, формирао нови предмет под бројем У. 8005/12, а у овом предмету узео у разматрање тужбу изјављену у односу на одлуку Школског одбора, број 01-264/5 од 24. јуна 2010. године.

У тужби тужилац наводи, да је Школски одбор одлуком, број 01-97/05 од 19. марта 2010. године, расписао конкурс за избор директора школе, и да је, по спроведеном изборном поступку, донео одлуку, број 01-210/4 од 17. јуна 2010. године, којом је, између 5 пријављених кандидата, тужилац изабран за директора. Даље наводи, да уместо да се приступи извршењу донете одлуке, и иста достави министарству на сагласност, актуелни директор и секретар школе сазивају нову седницу Школског одбора на којој се доноси одлука о расписивању конкурса за поновни избор директора. Истиче да је оваквим поступањем повређена одредба члана 60. Закона о основама система

образовања и васпитања и члана 123. став 5. Статута школе, којима је прописано да се конкурс за поновни избор директора расписује ако Министар просвете не да сагласност на одлуку о избору. Како одлука о његовом избору није достављена на сагласност, сматра да је расписивањем новог конкурса повређен закон на његову штету, па предлаже да Суд поништи одлуку Школског одбора 01-210/4 од 24. јуна 2010. године и обавезе туженог да му накнади трошкове поступка.

У одговору на тужбу, који је достављен Суду 10. јула 2013. године, тужени орган, пре свега, истиче да тужбу треба одбацити као недозвољену јер је изјављена од неовлашћеног лица, а ово зато што тужилац није био учесник конкурса од 07. јула 2010. године, по коме је за директора школе изабрана Љиљана Ћосић, па тужилац, у смислу члана 60. став 8. Закона о основама система образовања и васпитања, нема право на судску заштиту у управном спору. Истиче да тужилац у тужби истиче само делимичан приказ тока догађања по конкурсном расписаном 19. марта 2010. године, по коме је тужилац изабран за директора, пропуштајући да наведе да је након доношења одлуке од 17. јуна 2010. године, о његовом избору за директора, уследила контрола Просветне инспекције у којој је утврђено да је поступак избора био незаконит. Предлаже да Суд одбаци, односно одбије тужбу и обавезе тужиоца да му накнади трошкове спора.

Након оцене навода тужбе, одговора на тужбу, као и свих списа ове управне ствари, решавајући без одржавања усмене јавне расправе, јер је предмет спора такав да очигледно не изискује непосредно саслушање странака и посебно утврђивање чињеничног стања, у смислу члана 33. став 2. и 3. и члана 41. став 1. Закона о управним споровима („Службени гласник РС“, број 111/09), Управни суд је нашао да је тужба основана.

Из оспорене одлуке и списа предмета ове управне ствари, произлази да је оспорену одлуку донео колегијални орган - Школски одбор Грађевинско техничке школе „...“ Ниш на седници одржаној 24. јуна 2010. године.

Одредбом члана 69. став 1. Закона о општем управном поступку

(„Службени лист СРЈ“, број 33/97 и 31/01 и „Службени гласник РС“, број 30/10), прописано је да кад у поступку решава колегијални орган, о већању и гласању се саставља посебан записник, као и да кад је у поступку по жалби једногласно одлучено, не мора се састављати записник о већању и гласању, већ се о томе може ставити само забелешка на спису. Ставом 2. истог члана прописано је да се у записник о већању и гласању уписује, поред података о личном саставу колегијалног органа, означање предмета о ком се ради и кратак садржај онога што је решено, као и издвојена мишљења ако их је било. Овај записник потписује лице које председава и записничар.

Полазећи од изнетог и наведених одредби Закона о општем управном поступку, Управни суд налази да је при доношењу оспореног одлуке, Школски одбор Грађевинско техничке школе „...“ Ниш, као колегијални орган, морао да сачини посебан записник о већању и гласању, односно да, уколико је одлука донета једногласно одлучено, ставити само забелешку на спису како би Суд могао да несумњиво оцени да ли је одлука туженог органа, као колегијалног органа, донета у свему сагласно одредбама члана 69. Закона о општем управном поступку.

Међутим, у списима достављеним овом суду уз одговор на тужбу не постоји доказ да је и када од стране наведеног колегијалног органа, извршено гласање о поништају одлуке школског одбора, број 01-210/4 од 17. јуна 2010. године о избору тужиоца за директора Грађевинско техничке школе „...“, нити се на спису налази забелешка о једногласно донетој одлуци. Тиме су, по оцени Суда, учињене повреде правила поступка прописане наведеним одредбама члана 69. Закона о општем управном поступку, које су од битног утицаја на правилност решавања ове управне ствари, и због којих Суд, за сада, није у могућности да цени законитост оспореног решења у материјално-правном смислу.

Такође, приликом доношења оспорене одлуке учињена је повреда правила поступања из чл. 199. ст. 2. Закона о општем управном поступку, јер образложење одлуке туженог не садржи довољне и на закону засноване разлоге који би упућивали на одлуку у диспозитиву, јер тужени орган није навео

законску одредбу на основу које је поништена донета одлука од 17. јуна 2010. године.

Суд је ценио наводе туженог органа којима се оспорава тужиочева активне легитимације за вођење овог управног спора, али је нашао да ти наводи нису основани. Ово због тога што се тужбом оспорава управни акт, којим је поништена одлука о избору тужиоца на место директора школе, па тужилац има правни интерес да њену законитост оспорава у управном спору пред овим судом.

Са изнетих разлога налазећи да је оспореним решењем повређен закон на штету тужиоца, Управни суд је одлучио као у ставу првом диспозитива ове пресуде на основу одредбе члана 42. став 1. Закона о управним споровима.

Решавајући о тужиочевом захтеву за накнаду трошкова спора, у смислу члана 67. Закона о управним споровима, Суд је, на основу члана 163. став 2. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 72/11), који се сходно примењује у смислу одредбе члана 74. Закона о управним споровима., одлучио као у ставу другом диспозитива ове пресуде, будући да тужилац није определио врсту и висину трошкова које тражи.

Разматрајући захтев туженог органа да му тужилац накнади трошкове овог спора, у смислу члана 67. Закона о управним споровима, Суд је, имајући у виду одлуку која је по тужби донета, односно тужиочев успех у спору, одлучио као у ставу трећем диспозитива ове пресуде, сагласно одредби члана 153. став 1. Закона о парничном поступку, која се сходно примењује у смислу одредбе члана 74. Закона о управним споровима.

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ

Дана 22. августа 2013. године, II-2 У. 4194/12

Записничар

Драгана Ранђеловић, с.р.

Председник већа, судија

Томислав Медвед, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Дејан Ђурић

ОИ